

kanonika ČASLA, škofijskega voditelja Marijinih družb. Po priditju je sv. maša in nato zunan cerkve prosvetno zborovanje, na katerem govori dr. JOS. HOHNJEC. Spovedovalo se bo v soboto zvečer in v nedeljo zjutraj. Dekleta, pridite v najobilnejšem številu! Pogitirajte med seboj, da bo udeležba čim največja!

DEKLIŠKI TABOR PRI SV. TROJICI V SLOV. GOR.

Ta tabor se vrši drugo nedeljo v mesecu juliju, 12. julija. Ob 10. uri je pridiga, ki jo bo imel preč. g. kanonik ČASL, škofijski voditelj Marijinih družb. Po sv. maši bo zunan cerkve dekliško zborovanje, na katerem bo kot zastopnik Prosvetne zveze govoril dr. JOS. HOHNJEC. Dekleta, poskrbite, da bo ta proslava 1500 letnice slovenskega cerkvenega zbora sijajna! Po vseh krajih skrbno pripravite ta shodi!

Kršćanska ženska zveza v Mariboru priredi romanje k Sv. Trojici v Slov. gor. 19. julija in ne 12. jul. Prijave do 5. julija.

Sv. Anton v Slov. goricah. Gradbeni odbor Društvenega doma pri Sv. Antonu v Slov. gor. izreka tem potom najiskrenejšo zahvalo načelnstvu in nadzorstvu naše domače Hranilnice in posojilnice za blagodušno podporo, ki nam jo je ta naša največja dobrotnica Društvenega doma naklonila. Osobito se še zahvaljujemo načelniku g. Jakobu Rojs, katerega plemenito srce tako gorko bije za blagor prosvete našega ljudstva. Prisrčen Bog plačaj! — Tajnik Gradbenega odbora.

Sv. Trojica v Slov. gor. Kat. izobraževalno društvo priredi v nedeljo 28. junija in ponedeljek na praznik sv. Petra in Pavla, dne 29. junija ob 15. uri v samostanski dvorani gledališko predstavo: »Žrtev spovedne molčečnosti.« Vsi vljudno vabljeni!

Guštajn. Velika prireditev se vrši v Guštajnu v nedeljo dne 5. julija t. l., ko obhaja Katoliško prosvetno društvo svojo 20letnico ustanovitve. Na sporedu je poleg slavnostnega govora, petja in srečolova tudi pretresljiva igra v osmih slikah »Miklova Zala«. Prireditev se vrši na Petračevem vrtu v Guštajnu ob 3. uri popoldne. V slučaju slabega vre-

mena se ista preloži. Sosedna društva prosimo, da tega dne ne prirejajo svojih prireditev. Vabimo vse domačine in sosede, da se prireditve gotovo udeležijo, da s tem pokažejo, da znate ceniti prosvetno delo naših prosvetnih društev. Zveze z vlaki so ugodne.

*

Prvi zločin s pomočjo izžarevanja radija.

Alice Nikolson, vdova po bogatem njujorskem trgovcu, stara 72 let, je imela eno strast: brezmejno je ljubila papagaje. Stanovala je v samotni vili in njena družba je obstajala iz 40 papagajev. Od mnogoštevilnih sorodnikov je priznavala starka le dva nečaka: Ralfa Riverja in njegovega brata. Mladi Ralf je bil navaden potepuh ter kvartopirec. Po cele noči se je potikal po igralskih prostorih Newyorka in je bil vedno suh na žepu. Pač pa je znal izrabiti tetino slabotno stran. Nekoč je podaril starki par prav redkih papagajev. Vdova Nikolson je bila tega daru tolikanj vesela, da je sklenila, da bo zapustila celo svoje premoženje — lahkomišelnemu nečaku. Nekaj dni za tem se je podala z Ralfom k notarju, in je spremenila svoj prejšnji testament v toliko, da je razdela druge dediče v Ralfovo korist.

Kmalu nato je stara gospa obolela ter umrla. Ko je postala njena oporoka znana policiji, je padel sum umora na Ralfa Riverja. Vdovino mrtvo truplo so preiskali. Zdravniki so dognali, da je umrla starka na posledicah zasrpanjenja s pomočjo radija. Uvedena preiskava je dokazala, da je kupil Ralf v kemični tovarni radij vsebujoče sestavine. S tekočino je prepojil posteljnino svoje tete. Radi izžarevanja radijevih žarkov v telo gospe je ta obolela ter umrla.

Umor s pomočjo radija je z zgodovinski zločinov prvi.

*

Kamnica. V nepozabnem spominu nam ostane letošnji praznik sv. Alojzija. Že na predvečer so nam oznanjali zvonovi in slovesne večernice pomenljive slovesnosti drugega dne. Na vsega 4. pobinkoštne nedelje se je z verniki napolnila naša okusno ozaljšana blizu tisoč let stara cerkev sv. Marjane. V slovesnem sprevedu našega vrliga učiteljstva peštra četa prvoobhajancev, da prisostvuje službi božji, poslušala mladeniško navduševalni nagovor gosp. prof. msgr. Vrežeta iz Maribora in sprejme svojega najboljšega Prijatelja prvokrat v svoja mlada srca. Svetega veselja so se solzili dobri starši ob vzornem redu cele slovesnosti in vidni sreči njihovih ljubljencev, ki so po končanem svetem opravilu bili obdarovani s lepimi spominki, gostoljubno pogoščeni v župnišču in nato še v dveh skupinah slikani. Trajni spomin te lepe slovesnosti ostane naša nova monštranca, ki si jo je naša cerkev z izdatno pomočjo našega gosp. župnika Božičeka in familij Hiter-Rišner nabavila pri g. Tratniku v Mariboru. — Popoldne istega dne pa so članice Marijine družbe svoje sestre in tovarišice iz stolne župnije pri poslopju čč. šolskih sester nadvse dostojno sprejele in prisrčno pozdravile ter v cerkev spremile, kjer so imele skupen nauk in slovesne večernice. Za sklep so ponovili marijivi člani našega prosvetnega društva prelepo izvirno igro »Sv. Cecilija« v svojem novem domu, ki se je tokrat ponosno pokazal v svojem cvetju in zelenju ter z ravnokar dovršeno novo železno ograjo. Res lepo napredujemo.

Kotlje v Mežiški dolini. V ponedeljek, dne 15. t. m. je prišlo nad naš kraj strašno neurje, kakoršnjega ljudje ne pomnijo. Ob pol 2. uri popoldne je po hudih soparici med silnim viharjem, bliskom in gromom začelo liti s tako silo, kakor da so se otvorile vse zatvornice neba. Sicer nedolžni potoki kakor Suha so se v hipu izpremenili v besne hudournike, ki so prigrmeli izpod Urške gore, ruvali drevesa, odnašali zemljo ter so svoje umazane valove razširili na vrtove, travnike in njive in jih zasuli s peskom in gramozom. Udrala je

Ste naročeni na list

NEDELJA

?

Izhaja vsak teden.

Prinaša vsakokratni nedeljski evangelij in razlago ter druge podučne verske članke, razen tega pa resničen dogodilja iz braziljanskega pragozda: »Mladostna prijateljstva« in mlene zgodbe za deco.

Stane mesečno samo 2 Din, celoletno 24 Din. Se danes si naročite NEDELJO po dopisnici na spodnji naslov:

Uprava NEDELJE, Maribor, Slomškov trg 20.

potrebščin. Dokler ni uredil vsega, je šetal po zagrebških ulicah, se zabaval po krčmah, kavarnah ter v gledišču in si priznal, da je svet vendar le lep, ako ga lahko uživa človek brez neprestano strašče zavesti, zdaj pa zdaj te bo kedo popadel za vrat, uklenil ter odgnal na odgovor, kjer te bodo obesili. Po Zagrebu je razmetal precej denarja, opravil dobro in se vrnil h Barbki z obilnimi darili.

Zvečer jej je razlagal na klopi pred mlinom, kaj je sklenil, kar se mu mora posrečiti, da bosta srečna ter pričela novo življenje eden za drugega in za vedno združena. Pri razkladanju lepih in vse dobro obetajočih načrtov za bodočnost se mu je naslonila dobra deklinina na prsa in zrla vanj kakor v na pol boga. Verjela mu je, zaupala vanj in mu obljubila, da bo storila vse, kar je njegova želja, da bo le enkrat drugače in da ne bo več ravbarjeval. Tukaj se itak ne moreta poročiti in torej le proč, čim dalje proč, kjer bosta živela novo, srečno ter pošteno življenje. Kaj bo s starim očetom Andrejem po njunem odhodu, kako bo slovo od ljubega doma iz te tihe mirne

Bistriške grabe in dolinice, o tem nista nič govorila, to bo prišlo vse samo od sebe.

Ukal bi bil to noč Guzaj od razposajene radosti, tako je bil vesel, ko se je vračal od dekleta, ki je potrdila vse njegove sklepe in mu šla brez oklevanja v objem sreče v — rajsko bodočnost! Odhod v Ameriko v zavesti, da mu bo sledila kmalu še Barbka, je bil po Guzajevem mnenju najlepši zaključek njegovih dosedanjih osvet in borb za reveže in dosego pravice.

Se nekomu je moral razodeti, da bo krenil na pravo pot in to je bila njegova nesrečna mati. Stara je že bila reva, onemogla, sključena ter vedno objokanega obraza radi gorja ter sramote, katerega jej je nakopal baš on nevredni sin dobre slovenske matere. Že dolgo je ni bil videl, ker je bila oblegana od žandarjev in njemu sovražnih domačinov. Celo njena pot v cerkev na Ponikvo, saj v št. Jurij ni smela radi obče ljudske nevolje, je bila spremljana od prebriskih opazk: »Glejte jo, ravbarjevo mater!«

(Dalle sledi)

voda tudi v kleti, hiše in hleve in so ponekod le s težavo rešili živino, odnesla pa je voda več piščetov in kokoši. Razdrila in odnesla je voda skoraj vse mostove, raztrgala jezove, porušila in zasula več mlinov. Ceste so od divjih valov vse izprane in razkopane, ponekod izpremenjene v prave jake. Škoda je ogromna in v sedanjih hudih časih za ljudstvo tembolj občutna, ko denarja ni nikjer dobiti, les in živina nimata cene, polja kažejo tudi bolj slabo, ozimno žito je redko, rž so morali nekateri celo podorati. Zato je pomoč nujno potrebna. Udarila je tudi strela v skedenj pri po domače Pernatu, pa se je domačim posrečilo ogenj še podušiti. V velikem strahu so bili šolarski otroci, ki so se nahajali v šoli in so bili odrezani od doma. Čakali so morali, dokler niso proti večeru, ko so vode že nekoliko upadle, prišli po nje njih starši ter so jih kot nekdanj sv. Krištof na svojih ramah znosili čez vodo.

Slovenjgradec. Te dni je v krogu svojih prijateljev obhajal 50letnico svojega rojstva g. Franc Lobe, posestnik, lončarski mojster, star slovenjgraški meščan in vzgledni gospodarski delavec. Jubilant je bil rojen dne 14. junija 1881 v Slovenjgradu. Istočasno s svojim 50-letnim rojstnim jubilejem je obhajal tudi še drugi jubilej in sicer je tega leta, ko se je rodil naš jubilant, njegov oče otvoril svojo pečarsko in lončarsko obrt, katero še danes spretno in umno vodi naš jubilant. G. Lobe se zraven svoje obrti peča tudi mnogo s kmetijskim gospodarstvom ter se ga prišteva med najboljše, nesebične, idealne in nepristranske gospodarske delavce. Član je vseh kmetijskih organizacij, predsednik pašniškega odseka sreskega kmetijskega odbora ter zelo delaven načelnik živinorejske zadruge. Vsled svoje delavnosti je znan daleč okrog in ne samo po vsem slovenjgraškem okraju, ga temveč pozna tudi vsa Mežiška in Dravska dolina od Črne pa tja dol do Maribora in Celja. Jubilantu g. Lobu k njegovemu jubileju najiskrenejše častitamo in želimo, da bi v popolnem zdravju, sreči in gospodarski živahnosti obhajal še drugo 50letnico v prid našega kmetijstva in planinskega gospodarstva!

Sv. Križ nad Mariborom. Vsled raznih v zadnjem času nastalih zaprek, se otvoritev vodovoda preloži na poznejši čas.

Sv. Jakob v Slov. goricah. Naši šolarji V. razreda so napravili izlet na Mariborski otok. Za deco je bil to dan radosti in obenem nazorno sredstvo za spoznavanje lepote naših krajev. Prijeten in poučen dan jim je predvsem omogočil tukajšnji trgovec g. Franc Šnuderl, ki jih je peljal brezplačno tja in nazaj. Tudi lansko leto jih je vozil brezplačno v Maribor, za izlet v Rogaško Slatino pa jim je daroval 100 Din. Za velikodušnost najpristrčnejša hvala. C.

Sv. Jakob v Slov. gor. Sedaj Vas pa, gospod urednik, prosim, da date malo prostora za poročilo o našem delu in življenju. Najprej se hočemo pobahati, da smo silno napredovali v številu naročnikov »Slov. Gospodarja«. Ako ne verjete, pa idite gledat v upravo in videli boste, da smo na prvem mestu v naši dekaniji, kakor tudi na prvem, kar se tiče Mohorjevih naročnikov. Gospoda urednika Mohorjevih knjig F. S. Finžgarja smo se posebej spomnili letos in prav imenitno predstavljali igro »Divji lovec«. Dvorana polna, igralci na svojem mestu. Mislim, da smo nekatere vloge dali boljše kakor v sami Ljubljani. — Zadnji naš imenitni dan pa je bil v nedeljo dne 7. junija, ko je nam prevzvišen gospod knezoškof posvetil naš novi veliki zvon. To je bilo radosti in

veselja in lepote. Sedaj pa že zopet vsi tičimo v vinogradih in upamo na novi pridelek, da bo enak znanemu enaindvajsetku, samo to je strašno gorje, da cene ne bodo enake. Nazadnje Vas pa, gospod urednik, povabimo na kak šentjakobski buššank, po slovensko vinočoč. Imamo jih več kakor preveč. Govori se (danes še sicer ni gotovo), da Mariborčani mislijo celo z aeroplanom priti — morebiti bi priselili tudi Vi, gospod urednik, saj se menda kot star borilec iz svetovne vojne ne bojite, spustiti se v zrak!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Naš pogorelec Anton Stajanko, posestnik v Ihovu, je z veliko hvaležnostjo sprejel 1000 Din od uprave našega lista kot letoletni naročnik. Ker nikdo ne ve, kdaj ga nesreča zadene, vsak naročnik stori prav, da ima za slučaj požara to podporo zagotovljeno. Lani jo je prejel Jožef Elbl, posestnik v Oseku. — Zemeljska dela na novi cesti se pridno dovršujejo. Sedaj postavljajo opornike dveh mostov čez Ščavnico. Naredili bodo najprej začasen most, da si bodo posestniki lahko prepeljali krmo in prideleke, na to sledi betonski most. — Na Telovo smo ob veliki udeležbi ljudstva spremili k zadnjemu počitku 29letno kmetisko hčer Matildo Kavčič iz Ihove kot žrtev neizprosne jetike. 14 mesecev je bila že pri usmiljenkah, meseca marca bi bila preoblečena, toda radi bolezni je ob Božiču prišla na svoj dom. Njena srčna želja se ji ni izpolnila. Iz nagrobnice g. župnika posnamemo, da je bila rajnica vedno pridna hčerka svojih staršev, pa tudi zvesta Marijina družbenica. Skoraj 10 let je bila predsednica Orliškem krožku, je mnogokrat predavala na shodih dekliske zveze in je mnoga leta izvrstno sodelovala pri naših predstavah. Bila je vzor resnobne, plemenite, narondo zavedne pa tudi globokoverne mladenke. Kot dolgoletni pevki ji je pevski zbor zapel v slovo dve ganljivi žalostinki. V Bogu sedaj srečna počiva v miru, nepozabna Matilda! — V nedeljo dne 7. junija smo šli popoldne po večernicah v veliki procesiji iz župnijske cerkve v trikranjevsko romarsko cerkev, kjer je po primernem nagovoru domači g. župnik slovesno blagoslovil nova kipa sv. Marije Marije Alakok in sv. Terezije Deteta Jezusa, ki lepo krasita veličastni stranski oltar božjega Srca Jezusovega. Kipa sta lepo delo mojstra Ivana Sojca v Mariboru. — Letošnja suša je mnogo škodovala našim travnikom, kar ne bo v prid itak nizkim živinskim cenam. Sadija letos pri nas ne bo, zato že sedaj hudo čutimo splošno gospodarsko krizo.

Fram. V nedeljo dne 14. t. m. sta se poročila Simon Ledinek iz Planice in Rozika Potočnik iz Loke, oba iz uglednih družin. Naše iskrene častitke!

Zgornja Polskava. Pri nas je priredil cerkveni pevski zbor velik pevski koncert pod vodstvom mladega neumornega organista g. Ivana Bolko. Ponosni smo na naš pevski zbor, da kaj takega zmore. Poročila se je ugledna mladenka in dolgoletna cerkvena pevka sopranistinja solistinja Albina Draškovič s spoštovanim in krščanskim mladeničem, posestnikom in mlinarjem Antonom Kopše. Da bi bila srečna, je želja vseh!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. V soboto dne 13. t. m. zvečer proti polnoči je v Apačah ob gmajni ogenj objel vse objekte dveh sosedov, ki sta oba tačas v južni Ameriki, Turka in Zajseka. V nedeljo popoldne so bila pa v trenutku v plamenih poslopja dveh sosedov ob drugi strani vasi, na Ograji: Turka p. d. Brenta, in Valentana Jerneja. Ker je bilo tu vse leseno in a slamo krto, je bila vsaka po-

moč izključena. Komaj da so se pri obeh žarih rešili ljudje in živina. Na Ograji je bila še posebna sreča, da je bil miren dan brez vetra, kajti sicer bi bila cela Ograja, torej polovica vasi, postala žrtev plamenov. Da bi nam bilo prizanešeno z nadaljnjimi ognjenimi obiski!

Apate na Dravskem polju. V soboto zvečer, ko ljudstvo počiva utrujeno od napornega dela, ki ga opravlja cel teden, je nastal požar v spodnjem delu vasi pri pos. Tereziji Zajšek. Ogenj je objel z vso naglico gospodarsko poslopje, ki ga je uničil popolnoma. Nato se je vnela hiša pos. Lucije Vuk, kjer je požar uničil hišo in gospodarsko poslopje. Prva zahvala gre domačim fantom, ki so bili običajno pokonci in so požar pravi čas opazili in še pravočasno rešili marsikako stvar. Drugi dan je bila nedelja. Ljudje so se strahoma povpraševali o nesreči, ki se je zgodila ponoči. A to še ni zadostovalo. Zopet je nastal požar na drugem koncu vasi (Ograji) pri kmetu Jožefu Turk, ki je takoj objel tudi hišo in gospodarsko poslopje Jerneja Valentana. Vsled hude vročine in groznega ognja je bila rešitev nemogoča. Hvala Bogu, da ni bilo vetra, kajti v nevarnosti je bila vsa vas.

Ptujska gora. Malokdaj se sliši kaj iz našega kraja, pa vendar imamo zmiraj nekaj novega. Zapustil nas je za vedno naš znani Toplakov Franček in se preselil v večnost, po mučni, dveletni bolezni. Nismo še videli tako voljno in potrpežljivo prenašati bolezni, kakor je on. Bil je priljubljen, povsod poznan in priden delavec, ni kratil časa, ampak se trudil od zore do mrake za svoj obstanek. Tako je tudi pokazal njegov pogreb, s kakšno ljubeznijo smo ga položili k večnemu počitku. Njegove zadnje besede so bile: »Matil Matil! Tako je klical svoji ženi. Mi ti pa kličemo: Franček, z Bogom! Na svidenje!«

Lastomerc pri Gorah Radgoni. Hud udarec je zadel ugledno hišo Martina Roškarja, oziroma njegovega sina Antona. Dne 20. januarja t. l. je umrla Katarina, žena posojilniškega odbornika in dosmrtnega uda Mohorjeve družbe, g. Martina Roškarja, ki je svoje obširno posestvo izročil leta 1922 svojemu sinu Antonu. V srečnem zakonu je ta živel s svojo podjetno ženo Antonijo, rojeno Ploj. Največje veselje ji je bil zdrav sinko, mali Tonček, ki pač še v svoji otroški nedolžnosti ni razumel, kaj so storili resni možje, ki so v nedeljo dne 14. junija odnesli njegovo mamico, zaprto v majhno hišico nekam proč od doma. . . . Vsa občina sočustvuje z ugledno hišo, kar se je posebno pokazalo ob dnevu pogreba blagopokojne, ki jo je Bog rešil težav in trpljenja in jo za njeno vernost poplačal z nemisljivo srečo. Naj počiva v miru!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Minulo nedeljo, dne 14. t. m. smo Jurjevčani posebno slovesno obhajali. Naši mali so med drugo sv. mašo pristopili prvič k mizi Gospodovi. Naš č. gosp. kaplan Franc Sattler pa je praznoval ta dan desetletnico službovanja v tukajšnji župniji. H temu izrednemu dogodku so mu vsa naša društva in obe šoli izrekli pristrčne častitke. Gospod slavljenec ni bil le samo goreč dušni pastir v cerkvi, nego tudi izven nje v vseh naših društvih neumoren delavec kot tajnik Bralnega društva, duhovni voditelj Fantovskega krožka in režiser naših igralcev. Njegovo vstrajno delo se posebno vidi na našem odru, ki je po njegovi zaslugi sedaj izvrstno opremljen. In povsod drugod je bil on vodnik v besedi in dejanju, pri tem pa skromen in tih, ne želeč hvale in časti. Popoldne po večernicah pa je v domači cerkvi sklenila zakonsko

zvezo pridna mladenka Frančiška Hurja iz ugledne kmetijske hiše na Jamni z dobrim mladeničem Antonom Stelcar, posestnikom v Vidmu.

Leskovec. Pretekli petek dne 12. junija je bil pri nas križčen dan. Cel dan je bila prav neznosna sopenica. Okoli 7. ure zvečer se je zoblacilo, vlija se je ploha, parkrat je močno zagrmelo in že je bilo v ognju gospodarsko poslopje uglednega posestnika Janeza Merca v Repišcah. Domači so komaj rešili živino. Drugo je vse zgorelo: vozovi, stiskalnica, villo, zrnje in razni gospodarski stroji. Škoda velika, zavarovalnina neznatna. Treska in hudega vremena reši nas, o Gospodi! — Isti večer je v Mali Varnici zatisnil trudne oči dolgoletni cerkveni ključar Andrej Šmigoc. Bil je razumen gospodar. Lahko bi obhajal razne jubileje: kot ključar srebrni jubilej, že leta 1925 zlato poroko, dne 30. 10. t. l. 80letnico. V svoji skromnosti je vse to opustil. Naj mu Gospod na obhajati najbolj veseli in večni jubilej v nebesih! — Siromaštvo v Halozah je veliko. Boben poje žalostno, ljudstvo pa strada. Kje so pastirji ljudstva...

Babinci. V nedeljo dne 16. avgusta se vrši blagoslovitev nove motorne brizgalne. Po blagoslovitvi vaje z motoriko. Ob 2. uri popoldne se vrši velika javna tombola s krasnimi dobrotami. Po tomboli veselica. Naprošajo se vsa cenjena društva v okolici, da ne prirejajo nobenih prireditev in naprošajo se vsa društva da se v čim večjem številu udeležijo. Prireditelj bo pri znunem posestniku Francu Slaciču.

Ormož. Pri nas so prišle v modo rdeče hiše. V taki rdeči hiši blizu cerkve je Alatič Franjo odprl zastopstvo gospodarskih in šivalnih strojev. — Ris se je spremenil v leoparda pri g. Dogša Antonu, ki je preje izdeloval Ris-milo, zdaj pa bo v novi stavbi, ki si jo je postavil blizu Ormoža, izdeloval Leopard-milo. Želimo podjemalemu možu-domačinu, uspeha. — Mestna občina gradi velik bazen, ki bo vseboval nad 110 m³ vode, ki bo služila za škropljenje cest in v slučajih požara. Pri izkopavanju se je pripetila nezgoda, da se je na eni strani sesula stena in je skoro pol zemlje padlo nazaj v jamo. Vzrok, ker niso zemlje sproti odvažali. — Naša opekarna ima tudi svojo krizo, je opeke dosti, a odjemalcev malo. Škoda bodo občutili tudi ubogi delavci, če ne bo več dela kot prej.

Trbonje. V nedeljo, dne 14. junija smo pri nas obhajali lepo nedeljo. Bilo je lepo in veselo, mnogo ljudi je prišlo tudi iz sosednjih župnij. Pri procesiji je igrala domača priznana godba, slovesno pridigo pa je imel g. župnik Trinkaš iz Pameč, ki slovi po svojih pridigah daleč naokoli. — Kakor navadno ob lepih nedeljah, tudi tukaj ni bilo brez nesreče. Zvečer istega dne je pri posestniku, po domače Gornji Perje neki ponočni tič, ki ni iz domače fare trkal na okno sobe, kjer spi domača hčerka. Ko oče zasliši trkanje, se oglasi in pogleda skozi okno v noč, kdo bi bil. V tem trenutku pa ga nekdo udari tako močno s polenom črez glavo, da mu je ves obraz presekala in mu izbil en zob. Mož je bil namah ves v krvi, padel v nezavest, drugi dan pa so ga morali peljati k zdravniku. Ko je zjutraj pri procesiji nosil nebo, si dobri krščanski oče pač ni mislil, da ga bo zvečer doletela taka nesreča. Vsi imamo z njim globoko sočutje in mu želimo skorajšnje okrevanje.

Kebelj na Pohorju. Treba je, da omenimo moža, ki ima veliko zaslug za blagor občine, kjer že deluje 25 let kot občinski tajnik. To je Stopar Karl, kmet na Keblju. Mož je star

55 let, prava slovenska korenina. Povsod je priljubljen, vsakomur rad pomaga z raznimi nasveti. Največje veselje mu je čitanje katoliških časopisov in knjig. V svoji mladosti je prepotoval Zgornje Avstrijsko, Zgornje Štajersko in Južno Srbijo. Delal je precej časa pri rudarjih in v Oplotnici v stolarni. Dolžnost onemoglih staršev ga je poklicala, da je prevzel kmetijo. Ob jubileju 25 letnega službovanja mu želimo, naj ga še mnogo let Bog ohrani!

Tinje. Z žalostnim srcem se je razšla velika množica, ko smo pokopali našega zlatega očeta Matija Pongračič. Gospod župnik Hafner je v svojem nagrobnem govoru prav poudaril, da je rajni Matija bil mož dela. Že kot mladenič je imel vse vrline, ki dičijo mladega korenjaka. Vojskoval se je proti Pijemontezom kot Radeckijev vojak. Ko je prevzel obširno posest, si je poiskal pridno družico Heleno, s katero je živel nad 50 let v srečnem zakonu. Svojim domačim je bil skrbni oče, z lepo besedo in dobrim zgledom je svojim otrokom začrtal pot v življenje. Občanom je bil dober svetovalec, vsakemu je pomagal po svojih močeh, zato so ga izvolili za župana. Koliko se je on trudil za zidanje nove ceste na Tinje s preč. g. župnikom Lenartom, ki je bil takrat na Tinju, je tukaj splošno znano. Za zasluge je bil imenovan za častnega občana. Z veseljem je čital knjige in časopise; ko mu niso več očala zadostovala, je sledil vrstam s povečevalnim steklom. Že od zdavnaj je naročnik knjig Mohorjeve družbe in »Slov. Gospodarja«. Malo je hiš na Pohorju, ki bi se mogle ponašati s toliko in tako lepimi knjigami, kakor se lahko ponaša Pavlinova hiša. Nikdar pijan, vedno trezen in zdrav je dočakal starost 91 let. Naj v miru počiva poštenjak stare korenine!

Sv. Martin na Pohorju. Dne 9. junija t. l. popoldne so se zbrali nad Sv. Martinom in okolico oblaki, ki so oznanjali z bliskom in gromom hudo uro. Med nevihto je udarilo v gospodarsko poslopje g. Martina Ačko, p. d. Gaberca, posestnika in bivšega župana v Smrečnem, in mu obenem ubilo enega vola. Hvala v prvi vrsti delavcem in nastavljenecem počitniškega doma kraljice Marije, kateri so bili takoj na mestu pogorišča, nadalje kmetiskim fantom in gasilcem od Sv. Martina pod vodstvom Leopolda Vorša, ki so skupno po trirurnem gašenju zadušili ogenj, tako da je poslopje le deloma poškodovano. Med gašenjem se je tudi več gasilcev poškodovalo s padci in opeklinami.

Šmartno v Rožni dol. Ob drugi uri 15. t. m. so se začeli zbirati težki oblaki in četrta noč je začela med dežjem in strašnim vetrom padati toča, ki ni bila nič manjša kot orehi. Uničilo nam je travnike, katere je poplavlila voda z blatom. Najbolj prizadeta so bila polja in vinogradi, fižol, kateri se je prav lepo kazal, kakor tudi krompir, koruza in ostalo žito nam je dobesedno potolkla. Letos se je kazala pri nas dobra sadna letina. Jabolke so bile polne, da že davno ne tako, tudi po vinogradih, ali toča je neusmiljeno in neprestano pol ure sekala in klestila vse tako, da smo je še drugi dan imeli vse polno. Tako vesel in zadovoljni smo si pripravljali in popravljali stare sode, a sedaj pa jih bomo zopet prazne shranili za par let. Na mnogih krajih je toča pobila kokoši, oziroma koke s piščeti, veliko jih je odnesla burja neznano kam. Kaj takega še ne pomnijo najstarejši ljudje.

Šmarje pri Jelšah. Usodopolno neurje s točo je zadelo naš trg in okolico v ponedeljek dne 15. junija. Okoli 4. ure popoldne so zagrnil črno-sivi oblaki nebo in iz njih se je vsula to-

ča v debelosti kurjega jajca, ki je uničila vse letošnje posevke. Koruza, krompir, fižol, ječmen, pšenica, rž, vse je zbito v zemljo in uničeno, tako da niti semena ne bodo dobili kmetje nazaj. Najžalostnejši pa je pogled po vinogradih. S toliko ljubeznijo in skrbjo negovane gorice nudijo človeku obupen pogled, vse je okleščeno, niti enega grozda ne najdeš več, le prazni količki štrlijo žalostno v zrak. S solzami v očeh hodijo gospodarji med njivami ter vinogradi s težko skrbjo v srcu, kaj bo z družino, denarja itak ni, sedaj pa je vzela toča še kruh. Najbolj je prizadeta severno-vzhodna stran: Bobovo, Orehek, Dvor, Vrh, Močle, Senovica in pa trg sam. Sv. Roku je še kolikor-toliko prizaneslo. Samo na šoli in sodnji je pobitih okoli 200 šip. Nujno potrebna je javna pomoč in naši gospodarji zaupajo sreskemu načelniku, da bo storil vse potrebne korake, da kolikor mogoče omili in ublaži strašno nesrečo, ki je zadela našo faro.

Belo — Št. Vid. Rad potujem po beli cesti, ki se zvija med lepo obdelanimi polji in z vinsko trto ter bogatimi sadonosniki zasajenimi griči od Mesinjske do Celja. Pretresla pa me je globoka žalost, ko sem se v zadnjem tednu tukaj mudil. Pri Bastevcu na Belem me opozori prijatelj na žalostne razvaline, ki jih je napravil grozni naliv in strahovita toča 15. junija, odtod naprej po celi severni strani obširne šmarske župnije tje gori do Št. Vida. Kazal mi je na Bobovo, Bobovšek, Pristavo, Orehek, Šmiklavž, proti Vodenovem, Vrh, Močiam, Senovici in Št. Lovrencu in na lastne oči sem se moral prepričati, da je popolnoma uničeno vse upanje na kakršnokoli žetev all trgatev. Po vinogradih zgleda, kakor bi se šele vzbujala spomlad, sadonosniki so okleščeni, travišča zasuta in žita zbita v tla, tako da še slame ne bo. Grozni stroji so to, ki v teku četrte ure koliko požanjejo in pokosijo, posekajo, steptajo, zmlatijo in sprešajo! Bog se usmili dobrih tukajšnjih prebivalcev in jim nakloni srca dobrih ljudi.

Sv. Lenart nad Laškimi. Nedelja, posvečena sv. Cirilu in Metodu, se obhaja pri nas že več let jako slovesno kot lepa nedelja. Letos pa se bo vsa slovesnost povečala radi tega, ker bomo to nedeljo blagoslovili novo zastavo dekliške Marijine družbe in novo kapelo na čast presv. Srcu Jezusovemu, katero so postavili njegovi goreči častilci. Vsa opravila bo izvršil preč. g. prelat dr. Matija Slavič. Vabimo na to slovesnost vse od blizu in daleč.

Rajhenburg. V tukajšnji Marijini baziliki bomo v dnevih 30. junija, 1. in 2. julija 1931, obhajali slovesno tridnevno kot vsakoletno obnovo posvetitve slovenskega Lurda. V vseh teh dnevih bodo sveta opravila ob 6. uri zjutraj in ob 10. uri dopoldne, obakrat s pridigo. Zvečer ob 7. uri bo pridiga in blagoslov. Dne 1. julija zvečer v mraku bo rimska procesija z lučkami. Zaključili bomo slovesnost v četrtek dne 2. julija, ob 10. uri dopoldne z veličastno procesijo sv. Rešnjega Telesa, sklepno pridigo in pontifikalno sv. mašo, katero bodo darovali mil. g. opat oo. trapistov. Čuj, dragi čitatelj, pridruži se tudi ti častilec Marijinim in pridvi v teh dneh pred dobrotljive oči dobrotnice sveta v slovenski Lurdi. Pridi, bodi domačin, sosed ali daljni romar, vsi se bližajmo ter potrkajmo na njeno dobro srce in molimo: Pomoč kristjanovi! Ozri se na nas! Na svidenje, častilec Marijin, pred lurskim oltarjem!

Meerbec. Izvanredni slučaj smo doživeli Slovenci v Meerbecku. Obiskal nas je preč. g. pater Ludvik Pernišek, salezijanec v Buenos

Aires = Argentinijska, doma iz Jagence v Rače. Pred 20. leti se je poslovil od svoje sestre Alojzije, ko je stopila v zakonski stan, in se do sedaj nista več videla. Ko se je pripeljal do naše sosedne župnije in daroval prvo sv. mašo na nemških tleh, ga je voditelj te župnije g. Schönhöven spremil k našemu župniku g. Schellingu, kateri ga je s prijaznostjo sprejel in predstavil sestri gospej Sotlar, ka-

tera je prednica Rožnvenške bratovščine. Ne da se popisati trenotek videnja po tako dolgih letih. Po 24 dnevni vožnji po morju zelo utrujen, nam je g. pater vendar že marsikaj povedal o misijonskem delovanju v Argentinijski. Ostal je pri nas 5 dni, daroval je sv. mašo v Meerbeeku, pri kateri mu je stregel njegov nečak. V nedeljo 14. junija ob 9. uri se je zbralo toliko naših, da je bila cerkev polna. Služ-

bo božjo so povzdignile posebno naše pevke z lepimi Marijinimi pesmimi. To je bil zopet lep dan za naše verne rojake. Od tukaj odpotuje g. pater v staro domovino, v kateri mu želimo veliko lepih in srečnih dni, ob povratku v misijonsko deželo pa veliko božjega blagoslova v vinogradu Gospodovem. — Pošiljamo vsem rojakom prijazne krščanske in narodne pozdrave in Vam kličemo: Bog in narod!

Za našo deco.

Tone Palčič.

(Dalje.)

Pred zoro je brez ovire prispel v šotor svojega kralja. Ta ni vse noči radi skrbi zatislil očesa. Tone je splezal na stol in klical:

»Gospodar!«

»Kdo me kliče?« je odgovoril kralj, obrnivši se na vse strani, da bi koga videl.

»Jaz, Tone Palčič!«

»Ti, Tone! Kako si smel zapustiti dvor brez mojega dovoljenja? Ali ne veš, Tone, da tistemu, ki ne upošteva mojih naredb, pade glava z ramena?«

»Vem, gospodar. Kriv sem. Ali preden me pogubiš, poslušaj. Sovražnikova vojska šteje dvajset tisoč ljudi. Danes ponoči bo napadla naša hrib, na katerem je tvoj šotor. Zdaj pa mi lahko vzameš glavo.«

»Od kod ti vse to veš?«

»Sam sovražni kralj.«

Tonetov kralj je mislil, da je deček zblaznel, pa ni vedel, kaj bi rekel.

Tone ga je seveda lahko prepričal, da je resnico govoril. Povedal je, kako je prav v tem šotoru izvedel, da bi kralj rad doznal, kje hoče sovražnik napasti. Kako je bil potem pri sovražnikovem kralju, kateremu je celo prstan vzel. Ko je Tone pokazal prstan, je kralj takoj vse verjel. Zapovedal je, naj se vojska pripravi na napad. Ker je bila zaseda izborna pripravljena, je bila sovražnikova vojska strahovito pobita in razpršena.

Vidite, tako je kralj izvojeval veliko zmago po Tonetovi zaslugi.

Kralj je Toneta pohvalil pred celo vojsko ter mu je v znak priznanja podelil knežje dostojanstvo.

»Živel knez Tone Palčič!« so zaklicali vojaki. Vsakdo je hotel Toneta videti in mu čestitati. Tonetu pa to ni bilo toliko po volji, ker se je bal, da ne bi prišel tudi tisti general z velikimi brki. Ali kralj ga ni dal nikomur iz rok.

Pri povratku je narod povsod pozdravljaval Toneta, ki je bil sedaj zadovoljen, ker je vedel, da je to slavo zaslužil.

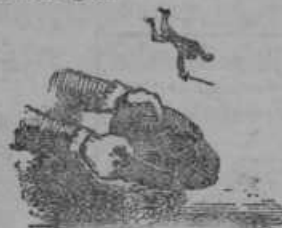
Velika bitka, v kateri je Tone Palčič osebno sodeloval.

Kralj je sedaj vzljudil Toneta kakor lastnega sina. Nikamor ni hotel iti brez njega. Nekega dne je deček spremljal na svoji miši kralja na lov. Naenkrat je izza nekega grma skočil velik maček. Skočil je na Toneta, ga je z mišjo vred pograbil in odnesel na neko drevo, da vse vkup požre. Nesrečni Tone niti ni imel časa, da bi izvlekel svoj meč. Nevoščljiv dvorjanik je to videl in bil lahko mačka pregnal, pa se je rajši potuhnil. Sovražil je Toneta, ker mu je zavidal njegovo veliko slavo. Medtem je kralj opazil, da Toneta ni pri njem. Ogledal se je na vse strani in ko je videl dečka v tako nevarnem položaju, je prestrašeno zakričal: »Oh, Bože moj!«

Čeprav je bil Tone precej ranjen, mu je vendar uspelo, da se je izvlekel izpod mačkovih krempljev. Nato je potegnil meč in se zagnal v žival. Tudi svojo miš je hotel rešiti. In res je moral maček radi čestih vbodljajev z mečem svoj plen izpustiti, ali miš je bila toliko poškodovana, da je mrtva zdrknila z drevesa.

To je bil hud boj in Tonetova sijajna zmaga. Slava je bila tem večja, ker se je boj vršil na drevesu, kjer se je maček kretal sigurno kakor na zemlji. Tone je res zmagal, ali to ga je drago stalo. Radi izgube krvi se ni mogel več zdržati na drevesu in padel je. Gotovo bi se bil ubil, če bi mu ne bil kralj podstavil svoj klobuk ter ga tako v zraku še prestregel.

Lov je bil takoj prekinjen. Toneta so nezvestnega nesli v dvor. Kljub skrbni negi mu je življenje viselo na niti. Slutil je, da ga bo konec. Najtežje mu je bilo, da bo moral umreti, ne da bi videl svoje starše.

Dobra vila je priskočila Tonetu v pomoč.

Vila ni bila izgubila Toneta iz vida in tudi sedaj je vedela, da je deček v veliki nevarnosti. Rekla si je: »Tokrat ga moram rešiti, ker ni zagazil v nesrečo po lastni krivdi.«

Nato je zapovedala, naj vprežejo v voz tri ptice, da se pelje na dvor. Čez par minut je bila v kraljčini sobi, kjer je Tone ležal.

Velik osel. Zorko:

»Oh, mama, kaj sem videl! Joško me je vzel s seboj v mlin in tam sem videl osla, ki je bil tako velik kot naš striček!« — Lizika: »O kaj ne, mama, da Zorko zopet pretirava? Tako velikega osla, kakor je naš striček, sploh ni!«

Učitelj: »Koliko je 7 in 3?« — **Mirkec:** »13.« — »Ne!« — »15.« — **Učitelj:** Tudi ne! 7 in 3 je 10.« — **Mirkec:** »O, kaj še! Dobro vem, da je 5 in 5 — 10, ne pa 7 in 3.«

Če otroci igrajo avtomobil. Jurček je poklical otroke na vasi, da se igrajo avtomobil in je določil: »Jaz se bom peljal, ti bodeš spredaj pihal kot motor, vi štirje boste kolesa in Pepček boš pa zadaj kadil in smrdel!«

Dober spomin. Gospod: »Ti, punčka si torej Bučarjeva. Pri vas sem bil nekoč na obed povabljen.« — **Deklica:** »O tem naša mama večkrat pripoveduje.« — **Gospod:** »No in kaj pravi? Kaj ne, da sem s svojimi šalami zabaval prav celo družbo?« — **Deklica:** »Tone, pač pa pravi, da ste grozno veliko pojedli.«

Vladimir ni bil za nobeno rabo. Kjerkoli je bil v službi, so ga kmalu odslovili. Zato se je ponudil v neki trgovini, da bo prvi mesec delal brezplačno, in res je dobil službo. Po preteku enega meseca je Vladimir dejal gospodarju: »Sedaj je mesec ven in kako bo s plačom?« — **Koliko pa imate sedaj mesečno?«** ga je vprašal. — »Nič,« je odvrnil Vladimir. — »Dobro,« je dejal, »od danes naprej imate svojo plačo podvojeno.«